

WIEŚCI OSIECKIE

Nr 2(9) kwiecień - lipiec 2020

Nakład: 700 egz. ISSN 2545-191X

W numerze m.in.:

1000 lat Osieka
Wraca posterunek Policji
Nowy wóz strażacki dla OSP w Osieku
Dom Kultury + w M-GOK
Obwodnica Osieka
Gminne inwestycje
Fundacja Aktywizacji i Rozwoju w Osieku
Aktywna Pliskowola
Osiek na starej fotografii
Rocznica pacyfikacji Strużek

1000 lat Osieka

Wydawca:

Miejsko - Gminny Ośrodek Kultury w Osieku

Zespół redakcyjny:

Jacek Piwowarski

- redaktor naczelny,
Justyna Mikus, Beata Król

Redakcja:

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Osieku
ul. Wolności 16
28-221 Osiek
tel/fax 15 867 12 94

gazeta@mgokosiek.pl
www.mgokosiek.pl

Skład i Druk:

PHU SzostakDruk
ul. Kościelna 31, 28-200 Staszów

Nakład: 700 egz.

Współpraca w numerze:

Magdalena Bojarska
Natalia Borkowska
Paulina Glica
Joanna Jur
Sławiński Krzysztof
Katarzyna Kunowska
Natalia Kunowska
Grzegorz Kwiatkowski
Wojciech Pargieła
Piotr Rafalski
Sławomir Rakowski
Marcin Romanowski
Mariusz Skotarek
Starostwo Powiatowe w Staszowie
Norbert Strojnowski
Świętokrzyska Policja

Drodzy czytelnicy.

Oddajemy na Wasze ręce kolejne wydanie Wieści Osieckich. Dziękujemy za współpracę i nadsyłanie materiałów do gazety, jednocześnie zwracamy się z prośbą o artykuły z ważnymi dla naszej społeczności informacjami. Warto dzielić się wydarzeniami z naszych miejscowości. Liczymy na to, że instytucje, szkoły, stowarzyszenia, parafie, sołectwa i aktywne środowiska włączą się w powstawanie kolejnych numerów. Ziemia osiecka ma bogatą tradycję i wydała wielu wspaniałych ludzi, którzy odegrali istotną rolę w lokalnej i ogólnokrajowej historii. Warto aby blisko tysiącletnia historia tego regionu miała swoje miejsce na łamach gazety. Dlatego też apelujemy o wszelkie materiały archiwalne, które będzie można wykorzystać w tworzonych numerach, a w przyszłości staną się podwaliną do Wielkiej Historii Osieka. Wszelkie uwagi na temat działalności Wieści Osieckich będą mile widziane i pozwolą nam jeszcze lepiej wywiązywać się z naszej pracy. Z góry dziękujemy za pomoc w tworzeniu naszego wspólnego dzieła. Z góry dziękujemy za wszelką pomoc.

Redakcja Wieści Osieckich.

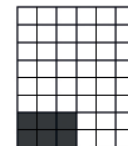
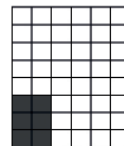
CENNIK REKLAMY PRASOWEJ „WIEŚCI OSIECKIE”

1/12 strony A4
4 moduły

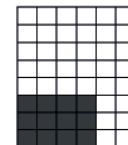
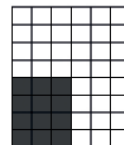
35,-

1/8 strony A4
6 modułów

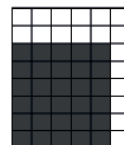
50,-

1/4 strony A4
12 modułów

80,-

1/2 strony A4
24 moduły

150,-

1 strona A4
48 modułów

300,-

KONFERENCJA WICEMINISTER SPORTU ANNY KRUPKI W SPRAWIE OBWODNICY OSIEKA

W dniu 01.06.2020 r. w Urzędzie Miasta i Gminy w Osieku odbyła się konferencja Wiceminister Sportu Anny Krupki w sprawie obwodnicy Osieka.

Obwodnica Osieka, w lutym tego roku została wpisana przez premiera Matusza Morawieckiego na listę stu obwodnic, które będą budowane w naszym kraju. 29.05.2020 r. Wiceminister Infrastruktury Rafał Weber podpisał Program Inwestycyjny dla tej obwodnicy.

W konferencji udział wzięli Pani Wiceminister Sportu Anna Krupka, Burmistrz Miasta i Gminy Osiek Rafał Łysiak, Starosta Staszowski Józef Żółciak, Radny Powiatowy Zbigniew Wiącek, a także Radni Rady Miejskiej w Osieku.

Burmistrz Miasta i Gminy Osiek, Rafał Łysiak zwrócił uwagę na fakt, iż mieszkańcy Osieka czekali na obwodnicę kilkadziesiąt lat. Powiedział, że wybudowanie obwodnicy spowoduje wyprowadzenie ruchu tysięcy pojazdów, które w ciągu doby przejeżdżają przez centrum Osieka. Burmistrz podziękował Pani Wiceminister Sportu Annie Krupce oraz wszystkim osobom zaangażowanym w realizację tego jakże ważnego dla Osieka i jego mieszkańców projektu.

Wiceminister Anna Krupka powiedziała, że wybudowanie obwodnicy korzystnie wpłynie na zmniejszenie ruchu tranzytowego. Obwodnica poprawi komfort życia mieszkańców, a także wpłynie na ich zdrowie, ponieważ wyprowadzony zostanie z miasta ruch, który generował zanieczyszczenie środowiska. Zwróciła też uwagę na fakt, że mieszkańcy Osieka czekali na wybudowanie obwodnicy Osieka praktycznie od lat 70-tych ubiegłego wieku.

Pani Wiceminister przekazała również, że dokumenty podpisane w ministerstwie dają możliwość przygotowania dokumentacji, na podstawie której będzie wydana decyzja środowiskowa. Wybór wykonawcy nastąpi prawdopodobnie

pod koniec 2023 roku.

Głos zabrał również Starosta Staszowski, Józef Żółciak, który wyraził potrzebę tej inwestycji, podziękował za zainteresowanie sytuacją w regionie, a także pod-

kreślił aspekt bezpieczeństwa ludzi oraz mniejsze zanieczyszczenie środowiska, które po wybudowaniu obwodnicy na pewno będzie odczuwalne.

Tekst i zdjęcia: Katarzyna Kunowska

5 lipca odbyła się uroczysta premiera wydania albumu „Osiek na starych fotografiach” przez Stowarzyszenie Osieczanie. Projekt został dofinansowany przez Fundację LOTTO im. Haliny Konopackiej, a patronat honorowy nad inicjatywą objął Burmistrz Miasta i Gminy Osiek Rafał Łysiak

Osiek na starych fotografiach

W 2020 r. przypada 1000-lecie Osieka i jest to wyjątkowy moment, aby w ten sposób uczcić to wydarzenie. Stowarzyszenie „Osieczanie” przez kilka miesięcy zbie-

rało materiały, które posłużyły do wydania pamiątkowego albumu „Osiek na starych fotografiach”.

Jest to album ze zdjęciami pokazującymi jak wyglądał w przeszło-

ści Osiek. Dzieło to jest wyjątkową pamiątką dla wszystkich mieszkańców, ale też wspaniałym świadectwem historycznym dla przyszłych pokoleń. Bohaterami albumu są nie tylko miejsca, ale też ludzie, którzy w Osieku zamieszkiwali czy wciąż zamieszkują. Współcześni mieszkańcy Osieka zobaczyli jak wyglądało zwykłe życie mieszkańców w danych latach, ale też jak obchodzono w przeszłości różne święta i uroczystości w Osieku (święta narodowe, religijne, rodzinne itd.).

Licznie przybyli goście udowodnili, że jest to bardzo potrzebna w regionie inicjatywa, która pozwoliła zachować od zapomnienia wiele cennych wspomnień. Podczas uroczystej premiery prezeska Stowarzyszenia Osieczanie Katarzyna Kunowska gorąco podziękowała osobom i rodzinom, które udostępniły zdjęcia oraz wszystkich darczyńcom wspierającym wydanie albumu.

Stowarzyszenie dziękując za udostępnienie zdjęć:

Anna Berbeś, Ewa Berbeś, Jacek i Małgorzata Borkowscy, Jolanta Chęć, Teresa Domańska, Ewa Golańska, Monika Górka, Irena Gregorowicz, Justyna Gregorowicz, Aneta Jagielska, Sabina Jeznach, Aneta Książka, Andrzej Król, Małgorzata Kunowska, Natalia Kunowska, Marianna Labarzewska, Helena Morska, Alfreda Ryńska, Dorota Skotarek, Wacław Słodkowski, Sylwia Suliborska-Dziwosz, Wacława Suliborska, Ewelina Świątkiewicz-Maj, Magdalena Wilk, Małgorzata Zugaj.

NOWY TRAKTOR DO WYKASZANIA TRAWY

W czerwcu br. Gmina Osiek zakupiła nowy traktor do koszenia trawy – kosiarkę ogrodową STIGA Estate 7122 HWSY. Jest to wysokowydajna maszyna z silnikiem Honda GXV 630 o pojemności 688 cm³ i dużym koszem na trawę o pojemności 320 litrów. Koszt zakupu to 18 000, 00 zł

Traktor będzie służył do utrzymania terenów zielonych na terenie gminy.

W czerwcu br. została wykonana modernizacja małej architektury w parku publicznym w Osieku, która przywróciła właściwy charakter parku – atrakcyjnego miejsca aktywnego wypoczynku dla mieszkańców.

MODERNIZACJA MAŁEJ ARCHITEKTURY W PARKU PUBLICZNYM W OSIEKU

W ramach modernizacji wymieniono wszystkie elementy drewnianych ławek wraz z wzmocnieniem konstrukcji (46 ławek) oraz wymieniono elementy drewniane przy siedziiskach i podeście wokół fontanny wraz ze wzmocnieniem konstrukcji.

Koszt inwestycji to 24 600 złotych.

Tekst i zdjęcia: Katarzyna Kunowska

Rzeczpospolita
Polska

CENTRUM
PROJEKTÓW
POLSKA
CYFROWA

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

KOMPUTERY DLA UCZNIÓW Z PROJEKTÓW „ZDALNA SZKOŁA” I „ZDALNA SZKOŁA PLUS”

Gmina Osiek pozyskała dofinansowanie w wysokości 59 988,00 zł w ramach projektu „Zdalna szkoła – wsparcie Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej w systemie kształcenia zdalnego”, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020”.

Za otrzymane środki zakupiono 29 laptopów i 14 tabletów.

Jak podaje burmistrz Miasta i Gminy Osiek Rafał Łysiak, sprzęt komputerowy już został przekazany do szkół z terenu Gminy Osiek.

- Laptopy i tablety powinny trafić jako wsparcie techniczne nauki zdalnej do dzieci z terenu gminy, które najbardziej tej pomocy potrzebują.

Po ustaniu okresu użyczenia sprzęt trafi do pracowni informatycznych

w szkołach na terenie gminy. – dodaje burmistrz

Burmistrz kieruje również podziękowania w stronę Ministerstwa Cyfryzacji za wsparcie finansowe, które umożliwiło zakup sprzętu komputerowego, co ułatwi zdalne nauczanie w trudnym dla nas wszystkich czasie pandemii.

Kontynuacją wsparcia dla samorządów na zakup wyposażenia służącego do zdalnej nauki jest program „Zdalna Szkoła Plus”. Gmina Osiek pozyskała dofinansowanie również z tego programu w wysokości 95 000, 00 zł. Za środki z tego programu zostanie także zakupiony sprzęt komputerowy umożliwiający uczniom naukę zdalną.

Tekst i zdjęcia: Katarzyna Kunowska

07.06. 2020 r., w niedzielę w Strużkach miała miejsce uroczystość upamiętniająca 74 ofiary niemieckiej zbrodni we wsi Strużki.

Mszę świętą w intencji pomordowanych i ich rodzin odprawił i homilię wygłosił proboszcz parafii pw. Nawiedzenia NMP w Niekrasowie ks. kan. Stanisław Bastryk. Wśród uczestników mszy świętej byli, m.in.: Burmistrz Miasta i Gminy Osiek Rafał Łysiak, starosta staszowski Józef Żółciak, członek Zarządu Powiatu w Staszowie Zbigniew Wiącek, a także radni rady miejskiej Osieka, dyrektorzy szkół i nauczyciele. Uroczystości zakończono złożeniem kwiatów

77. ROCZNICA PACYFIKACJI WSI STRUŻKI

przed pomnikiem pomordowanych podczas pacyfikacji Strużek, na którym widnieją imiona i nazwiska ofiar tamtej zbrodni.

W dniu 3 czerwca 1943 roku, hitlerowcy dokonali zbrodni na 74 mieszkańcach wsi Strużki. Wśród ofiar pacyfikacji, zastrzelonych lub spalonych żywcem, było 45 dziewcząt i kobiet, a 14 dzieci nie miało

jeszcze 10 lat, najmłodsze liczyło zaledwie 6 dni. Wśród zamordowanych byli także mieszkańcy innych pobliskich wsi, a nawet 2 osoby z Warszawy. Pacyfikacja była odwetem za zastrzelenie przez partyzantów AK „Jędrusie” dwóch żandarmów niemieckich.

*Tekst: Katarzyna Kunowska
Zdjęcia: Starostwo Powiatowe w Staszowie*

RAZEM DZIAŁAMY - LOKALNIE KORZYSTAMY

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Dom Kultury+ Inicjatywy lokalne 2020.

Miejsko – Gminny Ośrodek Kultury w Osieku realizuje projekt „Razem działamy – lokalnie korzystamy”. Projekt dofinansowany jest ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Dom Kultury + Inicjatywy Lokalne 2020.

Z końcem maja zakończyliśmy część badawczą projektu. Badaniu zostali poddani mieszkańcy 6 miejscowości: Bukowa, Pliskowola, Suchowola, Lipnik, Długołęka, Lipnik, Kąty. W trakcie planowania części badawczej w Polsce zdiagnozowano pierwszy przypadek osoby zarażonej koronawirusem: COVID-19. Ze względu na wprowadzone ograniczenia wraz z zespołem badawczym ze Stowarzyszenia „Pracownia Etnograficzna” im. Witolda Dynowskiego zdecydowaliśmy o przeprowadzeniu badania w formie zdalnej. W trakcie badań mieszkańcy mogli: wypełnić ankietę on-line, wyrazić swoją opinię w wywiadzie telefonicznym lub wziąć udział w warsztatach on-line. Z pełnym raportem z diagnozy można zapoznać się na stronie www.mgokosiek.pl.

18.06.2020 r. o godzinie 18.00 w Miejsko – Gminnym Ośrodku Kultury w Osieku odbyło się spotkanie dotyczące konkursu na inicjatywy kulturalne. W spotkaniu udział wzięli: Burmistrz Miasta i Gminy Osiek Rafał Łysiak, przedstawiciele stowarzyszeń, KGW oraz OSP.

W trakcie spotkania ogólne zasady programu DK+ przedstawiła animatorka

NCK Ligia Jaszczewska, a wyniki diagnozy przedstawili badacze ze Stowarzyszenia „Pracownia Etnograficzna” im. Witolda Dynowskiego : Jagoda Schmidt i Marcin Skupiński.

Od 22 czerwca można zgłaszać pomysły na realizację działań kulturalnych. Inicjatywy do realizacji zostaną wybrane przez mieszkańców i komisje. Realizację działań zaplanowano w terminie: od 01 września do 15 listopada 2020 r.

Tekst : JM. Zdjęcia: MGOK

Nasz czytelnik Piotr Rafalski z Olsztyna przystał do redakcji fragmenty dwutygodnika Ziemia Sandomierska czasopisma samorządowo-społecznego wydawanego w latach 1929-1935. Wszystkie numery czasopisma są dostępne w domenie publicznej, m.in. na stronie www.polona.pl

UROCZYSTOŚCI XX-LECIA OSP W OSIEKU

Piotr Rafalski – jak sam o sobie pisze- historyk i autor różnych artykułów historycznych.

W tym roku mija już 20 lat, od kiedy badam związki rodzinne przede wszystkim w parafii

Wieczfnia Kościelna, bądź w sąsiednich gminach, głównie w powiecie mławskim, na

Północnym Mazowszu. Ale nie tylko. Kiedy przebadałem już wszystkie linie rodzinne, zacząłem myśleć o szerszym kontekście społecznym. I tak podjąłem decyzję o rozwinięciu kwerend i napisaniu pracy dyplomowej (w latach 2019–2020) na Wydziale Historii UWM w Olsztynie pt. Inteligencja wiejska gminy Wieczfnia Kościelna w II połowie XIX i w I połowie XX wieku. Efektem mojej dotychczasowej pracy jest ponad 100 artykułów historycznych, kilka reportaży radiowych w Polskim Radiu Olsztyn, Polskim Radiu Kraków, a także cykl wykładów pt. „Etos Oficerów II RP”, „Tropami naszych przodków” oraz o katyńskich patronach szkół.

Za przesłane materiały dziękujemy i zachęcamy czytelników do nadsyłania swoich historii, dokumentów i wszelkich wzmianek historycznych o Osieku i okolicach. Ten rok jest szczególnie, bowiem obchodzimy 1000 lat Osieka. Zapraszamy do współpracy.

W kolejnym numerze zapraszamy Państwa do przeczytania historii rodziny Kurowskich, mieszkańców Osieka w latach 1928-1944.

Kluczową postacią jest sekretarz Gminy Osiek - Feliks Kurowski i jego żona Stefania z domu Fabisiak oraz dwoje wychowanków:

Genowefa Anastazja z domu Michalska, późniejsza Klatt, a także dzieje dotyczące ks.Tadeusza Michalskiego.

Redakcja Wieści Osieckich

Sandomiriana.

W „Kurjerze literacko naukowym” (dodatku do „Il. Kurjera codziennego), w numerze z d. 3.VII ukazała się jako ilustracja art. p. pr. dr. Żurowskiego, fotografia „Salve-Reginy”. Artykuł pr. Żurowskiego mówi o tajemniczych pagórkach tego samego typu, co kopiec Krakusa lub nasza „Salve-Regina”. Artykuł pr. Żurowskiego ma tytuł „Czem są kopce Krakusa i Wandy?”, fotografia Salve-Reginy zaopatrzona jest podpisem „Legendarny kopiec—mogiła zw. „Salve-Regina”, wznoszący się pod Sandomierzem stolicą Wiślan wschodnich”. (I.)

Komunikaty.

Sekcja Wycieczkowa Oddziału Sandomierskiego Polskiego Tow. Krajoznawczego w Sandomierzu organizuje wycieczkę nad morze na dzień Święta Polskiego Morza do Gdyni 31 lipca ze zwiedzeniem po drodze Poznania i Bydgoszczy.

Wyjazd nastąpi 29.VII o godz. 3.19 w nocy, powrót 2-go lub 3 sierpnia.

Koszt przejazdu, noclegów i zwiedzenia wszelkich zabytków, przejazdki po morzu wyniesie zł. 65 od członków i zł. 75 od nieczłonków.

Czasopisma nadesłane.

„Sandomierski ruch regionalny” —biuletyn informacyjny i instrukcyjny Powsz. Uniw. Regionalnego im. St. Konarskiego Zw. Polskiego Nauczycielstwa. Nr. 5/6 z mies. maja i czerwca w naczelnym artykule zabiera głos w sprawie podziału administracyjnego Rzeczypospolitej. (p)

Uroczystości XX-to lecia Straży Pożarnej w Osieku 1912 — 1932.

Dzień 19 czerwca 1932 roku pozostanie na szereg lat w milej pamięci mieszczan osieckich i długo, długo każdy mieszczanin z głębokim uczuciem w sercu swem będzie go wspominał i pamięci młodym pokoleniom ze czcią przekazywał. Już od wczesnego ranka panował na rynku osieckim niezwykle gorączkowy ruch. Ranek był piękny, słońce rzucało pęki jarzących promieni, któ-

re łamiąc się w lśniących hełmach zgromadzonych straży pożarnych, rozsypanywały się w miliony drgających iskier. Na remizie topotały o narodowej barwie zawieszono flagi, które zwiastowały, że uroczystość ta jest nie tylko dla Osieka, ale niemal dla całej ukochanej naszej Ojczyzny. W dniu tym bowiem Straż Pożarna w Osieku obchodziła dwudziestolecie swego istnienia i poświęcenia sztandaru.

Straż Pożarna w Osieku założona została dzięki usilnym staraniom ks. prob. Juljana Arlitewicza i ś. p. prowizora farmacji w Osieku, p. Lucjana Rudzińskiego w 1912 roku. Przez czas swego istnienia placówka ta okazała wiele poświęcenia się dla uratowania mienia tak publicznego jak i prywatnego; bowiem na rok przed wojną światową zbrodnia ręka zamieniała prawie każdego dnia w perzynę długoletni dorobek ludzkości i wtedy to organizacja ta z wysiłkiem walczyła z żywiołami płomieni. Złowroga wojna światowa placówkę tę w części rozproszyła, jednak nie zniszczyła jej zupełnie stała się ona tylko mniej żywotną, gdyż wszelkie jej zamierzenia tamował wrogi rząd, który zwalczał wszelkie organizacje. Nadszedł pamiętny rok 1918, kiedy to ukochana Ojczyzna nasza odzyskała niepodległość. Placówka ta ukazuje się wtedy na widowni rozbraja wojska okupacyjne. chwytła za broń i przemienia się w milicję obywatelską. Mimo jednak różnych trudności, tak materialnych jak i duchowych, mimo ubytku ludzi młodszych i niechętnych do pracy społecznej, organizacja ta zwyciężyła wszystko i rozwinęła się do wysokości przyjętego na swoje barki zadania. To też w dniu tym gdy się spoglądało na twarze jej członków stojących na rynku w zwartym szeregu, widać było dumę jaką panowała na ich spokojnych twarzach.

Moment uroczystości zbliżał się. Około godziny 10-jej przybył Prezes Okręgowego Zw. Straży Poż. p. Dr. Leon Polanowski, Starosta Sandomierski i po odebraniu raportu okręgowego, powitał zgromadzone straże okrzykiem: „Czołem druhowie!” Następnie przy odgłosach orkiestry pod batutą St. Bały cały pochód udał się na nabożeństwo do miejscowego kościoła, gdzie po krótkim przemówieniu w czasie nabożeństwa nastąpiło poświęcenie i chrzest sztandaru przez miejscowego ks. prob. Dr. Marjana Glibowskiego.

Po skończonym nabożeństwie straże po wyjściu z kościoła ustawiły się długim szeregiem na ulicy, otoczone tłumem publiczności. Zapanowała głęboka cisza. Pan Starosta Sandomierski ujął w swe ręce sztandar straży, poczem wśród podniosłego nastroju dały się słyszeć doniosłe słowa przysięgi naczelnika

straży, p. Jana Baka „Przysięgam... przysięgam... na ten sztandar, na ten sztandar”.

Następnie Pan Starosta sandomierski jako Prezes Okręgowego Zw. Straży Pożarnych dekorował odznaką za wysługę lat XX — Prezesa Straży Pożarnej, p. Aleksandra Żarańskiego i członków zarządu p.p. Ignacego Ziejewskiego, Walentego Staszewskiego, Józefa Ryńskiego i Antoniego Kopicowskiego. Za wysługę lat XV — naczelnika rejonowego, p. Jana Gawryśia, za wysługę lat X — wice prezesa p. Stanisława Kopicowskiego, gospodarza p. Franciszka Kopicowskiego, zastępcę naczelnika, p. Jana Gregorowicza i szeregowych straży, p. Antoniego Błędowskiego, Stanisława Ziejewskiego, Bronisława Kmidowskiego i Jana Szlagiewiczza.

W parę minut później odbyła się na rynku defilada wszystkich straży pożarnych i innych organizacji, poczem nastąpiło wbijanie w drzewce sztandaru pamiątkowych gwoździ.

Po jednogodzinnej przerwie, około godziny 15 odbyły się zawody strażackie, w których wzięły udział następujące straże: Osiek, Bukowa, Wiązownica, Suchowola, Połaniec i Ossala. (Wynik zawodów dotąd niewiadomy).

Nie wolno nam jest pominąć milczeniem zasług obecnego Zarządu Straży Osieckiej, jakie ten położył na niwie rozwoju straży. Zasługi te są tem większe i tem chwalebniejsze, że mimo obecnego kryzysu, który Ojczyzna nasza odczuwa równie dot-

kliwie jak i inne państwa, a Osiek jako najbiedniejsza okolica odczuwa go może najbardziej, Zarząd jednak podjął na swoje barki fundowanie tak zaszczytnego godła i milej pamiętki dla straży osieckiej jaką jest sztandar.

Sztandar ten świadczy dobitnie, że obecny Zarząd nieszczędził pracy ani trudów i rozwinął we wszystkich kierunkach swe starania, aby uzyskać taki grosz potrzebny na ufundowanie tak milej pamiętki. To też spotkał się tu z uznaniem nie tylko miejscowego społeczeństwa i samorządu, ale nawet znalazł duże poparcie u wychodźców mieszczan osieckich, przebywających zdala od ukochanej Ojczyzny naszej, hen za oceanem w Stanach Zjednoczonych. Ofiarnością swą dali oni dowód, że mimo bezmiernego oddalenia kochają swą Ojczyznę, pamiętają o Niej i pragną być zawsze w kontakcie ze swoimi rodakami.

Nie będziemy tu sypać pochwał i okłasków na cześć obecnego Zarządu Straży za jego pracę i poświęcenie się, gdyż samo dopięcie celu w tak krytycznym i ciężkim czasie daje mu zapewne wielkie moralne zadowolenie i przekonanie, że spotkał się z uznaniem i miłością miejscowego społeczeństwa, o czem świadczy jak najwydatniejsze materialne poparcie go.

Niechaj przeto wiedzą ludzie małoduszni, że „Chcieć, to móc”!

Br. Jońca i J. Żarański.

DRUKARNIA „NOWOCZESNA”

W SANDOMIERZU, UL. OPATOWSKA 15, TELEFON 53.

WYKONYWA ROBOTY: DZIEŁOWE, ILUSTRACYJNE, AKCYDENSOWE, CENNIKI I KATALOGI ILUSTROWANE, KSIĘGI, HANDLOWE, BILETY WIZYTOWE, ZAPROSZ. ŚLUBNE I INNE W ZAKRES DUK. WCHODZĄCE PO CENACH KONKURENCYJNYCH.

POSIADAJĄC WIELKI WYBÓR BARDZO GUSTOWNYCH CZCIONEK ORAZ ZESPÓŁ WYKWALIFIKOWANYCH PRACOWNIKÓW, ZADOWOLIĆ MOŻE WSZELKIE WYMAGANIA KLIENTELI.

Warunki prenumeraty: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie zł. 3.00. Numer pojedynczy 25 gr.

Ceny ogłoszeń: cała strona 60 zł., pół strony 40 zł., ćwiartka 20 zł. Ogłoszenia drobne za wyraz 10 gr.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian w nadesłanych artykułach. Artykuły i korespondencje do druku należy pisać

NOWY WÓZ STRAŻACKI W OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ W OSIEKU

Po wielu latach starań Ochotnicza Straż Pożarna w Osieku doczekała się nowego, ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego. W piątek, 3 lipca 2020 r. przy osieckiej remizie odbyło się uroczyste powitanie. Nowy nabytek zastąpi wysłużonego, blisko 30-letniego Jelcza.

Zakup ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego był realizowany w ramach Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej Funduszu Sprawiedliwości przy udziale własnym Gminy Osiek. Całkowity koszt zakupu samochodu wynosił 1 028 280,00 zł. Milion złotych pochodził ze środków Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości, natomiast 28 280 zł stanowił wkład własny Gminy Osiek. W tym miejscu należy zaznaczyć, że samochód nie jest nagrodą za frekwencję wyborczą w „Bitwie o wozy”.

Starania o nowy samochód trwały od wielu, wielu lat. Początkowo była to sfera marzeń, jednakże w miarę upływu czasu temat zakupu nowego samochodu dla jednostki OSP Osiek stawał się priorytetem. Wszak wysłużony już samochód liczy, bagatela, prawie 30 lat! Strażacy nie szczędzili pracy ani trudów w podejmowaniu licznych rozmów i pisaniu błagalnych pism. Wraz z upływem czasu, z każdym kolejnym wyjazdem do akcji, stan techniczny starego Jelcza ulegał pogorszeniu, a częste awarie były jego bolączką.

28 września 2019 r. na przedpolach Lipnika odbywały się Obchody 80-lecia Bitwy o Osiek, zorganizowane przez Radnego Sejmiku Wojewódzkiego – Pana Pawła Krakowiaka.

Co ciekawe, w Bitwie o Osiek brał udział dziadek Pana Zbigniewa Ziobry – Ministra Sprawiedliwości, wówczas 29-letni, porucznik Ryszard Kornicki. Ochotnicza Straż Pożarna w Osieku zabezpieczała wspaniałe widowisko Inscenizacji

Bitwy. Niestety, podczas imprezy samochód OSP Osiek uległ awarii. Echa tej awarii dotarły do samego Ministra Sprawiedliwości Pana Zbigniewa Ziobro, który zaoferował pomoc.

W dniu 12 lutego 2020 r. delegacja Ochotniczej Straży Pożarnej w Osieku w składzie: dh Tomasz Mysiek – Komendant Miejsko-Gminny ZOSP RP w Osieku, dh Grzegorz Ryński – Naczelnik OSP Osiek, dh Norbert Strojnowski – Radny Rady Miejskiej w Osieku i Sekretarz OSP Osiek, na czele z Burmistrzem

Miasta i Gminy Osiek – dh Rafałem Łysiakiem udali się z wizytą do Ministerstwa Sprawiedliwości. Pan Minister Zbigniew Ziobro wraz z Podsekretarzem Stanu Panem Marcinem Romanowskim przychylił się do prośby o wsparcie zakupu nowego ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla OSP Osiek.

30 kwietnia 2020 r. ogłoszono historyczny przetarg pn. „Nabycie wyposażenia i sprzętu ratownictwa w imieniu własnym na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej Osiek

w postaci ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego”. 26 maja 2020 r. podpisano umowę pomiędzy Gminą Osiek, a firmą SZCZĘŚNIAK Pojazdy Specjalne Sp. z o. o. na wykonanie nowego ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla OSP Osiek.

W piątek, 3 lipca 2020 r. odbyło się uroczyste powitanie. W powitaniu udział wzięli: Pan Paweł Krakowiak i Marek Strzała – Radni Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego, Pan Leszek Guzał – Wicestarosta Staszowski, Pan Zbigniew Wiącek – Radny Rady Powiatu Staszowskiego, Pan Rafał Łysiak – Burmistrz Miasta i Gminy w Osieku, Radni Rady Miejskiej w Osieku, weterani pożarnictwa, mieszkańcy Miasta i Gminy Osiek, goście przyjezdni oraz fotoreporterzy. Wjeżdżając na teren Gminy Osiek, nowy samochód owacyjnie witali zgromadzeni wzdłuż drogi mieszkańcy Gminy. Scania była prowadzona przez lekki samochód ratownictwa technicznego, który wskazywał drogę do nowego domu. Na wstępie wykonano rundę honorową wokół osieckiego rynku, a następnie „defiladowym krokiem” nowa Scania wjechała w ognisty szpaler utworzony z czerwonych rac. Miejące się w dymie niebieskie światła błyskowe dawały znak zgromadzonym mieszkańcom Osieka, że za chwilę będą uczestnikami wyjątkowego wydarzenia, wszak ostatnia taka uroczystość miała miejsce 30 lat temu. Opuszczając szpaler, wyłaniając się z mrocznego dymu Scania została powitana drugim żywiołem – wodą. Naprężone prądy zwarte i rozproszone ociekały po Scanii, ukazując piękno strażackiej czerwieni. Jedyna taka w Polsce, najpiękniejsza, najlepsza, nasza! Po blisko 250 km Scania zawitała do swojego nowego domu, stając u boku starszych braci – Jelcza i Lublina. Prezentacji samocho-

@Grzesiek Kwiatkowski

du dokonali strażacy OSP w Osieku.

Nowy samochód ratowniczo-gaśniczy zbudowany na podwoziu Scania jest napędzany 13-litrowym silnikiem o mocy maksymalnej 370 KM. Uterenowiony napęd 4x4 pozwala na poruszanie się po drogach asfaltowych i bezdrożach. Posiada zautomatyzowaną skrzynię biegów, system ABS, klimatyzację, tempomat, hamulec górski, kamerę cofania oraz wyciągarkę elektryczną o uciążu blisko 10 ton i długości liny 28 m. Oświetlenie zewnętrzne i wewnętrzne wykonane w technologii LED. W przedniej części pojazdu zamocowane są 4 dalekosiężne reflektory, a nad szybą główną 2 doświetlające reflektory LED. Nad tylną żaluzją umiejscowiona jest fala świetlna służąca do kierowania ruchem drogowym. Auto wyposażone jest także w 5-metrowy

pneumatyczny maszt oświetleniowy o strumieniu świetlnym 36 000 lumenów oraz dodatkowy sygnał pneumatyczny o mocy 120 dB. Dodatkowo auto zostało wyposażone w system ogrzewania kabiny i przedziału autopompy.

Samochód posiada najnowszą kabinę załogową (CrewCab)

dostępną na rynku europejskim, mogącą pomieścić 6 ratowników. Wewnątrz kabiny wykonane są mocowania na 4 aparaty ochrony układu oddechowego. W zabudowie pojazdu znajduje się zbiornik na wodę oraz na środek pianotwórczy – odpowiednio 5000l i 500l. Serce wozu stanowi dwuzakresowa autopompa Godivia o wydajności nominalnej 3200 l/min przy ciśnieniu 8 bar. Pompa umożliwia także podanie wysokiego ciśnienia – 40 bar, przez linię szybkiego natarcia. W podwoziu pojazdu zamontowane są 4 dysze zraszaczowe. Na dachu znajduje się działko wodno-pianowe z regulowaną wydajnością od 800 do 3200 l/min i zasięgiem rzutu 60m.

Na wyposażeniu samochodu znajdują się 1 przewoźny oraz 4 przenośne radiotelefony cyfrowo-analogowe Motorola DP4600e, wentylator oddymiający z funkcją podania mgły wodnej o wydajności 45600 m³/h. W kabinie dodatkowo zamontowane są 4 sztuki laterek kątowych NIGHTSTICK oraz 2 szperacze Streamlight Vulkan LED przeznaczone do pracy w strefach wybuchowych. Dopełnieniem wyposażenia jest stacja sanitarna do dekontaminacji ratowników, szczególnie przydatna podczas zdarzeń związanych z COVID-19.

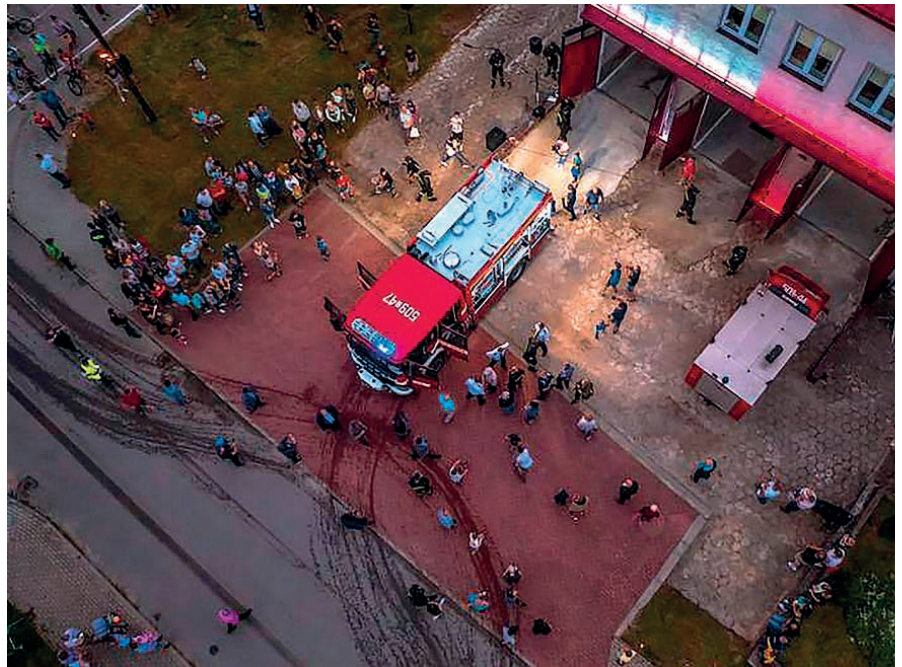
Na szczególną uwagę zasługuje zestaw lanc mgłowych Turbo Mist Tech. Lance te są przeznaczone do gaszenia pożarów wewnętrznych, samochodów i innych pożarów kubaturowych. Sprzęt ten dopiero zaczyna gościć w pożarnictwie.

Lance pozwalają uzyskać bardzo wysoką skuteczność gaśniczą przy minimalizacji podawania środka gaśniczego – wody. Dzięki nim ryzyko zalania mieszkania wodą jest minimalne, a bezpieczeństwo ratowników znacząco podniesione. W skład tego zestawu wchodzi także specjalna lanca kominowa, która umożliwia (UWAGA!) gaszenie kominów wodą, a dokładniej mgłą wodną. Jej wydajność to zaledwie 5 l/min przy ciśnieniu 20 bar.

Strażacy Ochotniczej Straży Pożarnej w Osieku dziękują wszystkim osobom, które wzięły udział w tym niezwykłym wydarzeniu. Niezwykłym, ponieważ powitanie to wpisuje się w Jubileusz 1000-lecia istnienia Miasta i Gminy Osiek. Bez Was świętowanie nie przybrałoby takiego charakteru. Nie sposób przejść obojętnie obok osób Ministra Sprawiedliwości – Pana Zbigniewa Ziobry, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – Pana Marcina Romanowskiego i Burmistrza Miasta i Gminy w Osieku – Pana Rafała Łysiaka za środki finansowe przeznaczone na zakup nowego samochodu. W sposób szczególny chcemy podziękować naszym Rodzinom za wyrozumiałość. Mamy nadzieję, że czas poświęcony w Remizie przełożył się na godne uczczenie tego wydarzenia. Dziękujemy pracownikom Urzędu Miasta i Gminy w Osieku: Panu Piotrowi Świerkowi, Panu Wojciechowi Pargiele i Panu Rafałowi Kwiatkowskiemu za pomoc organizacyjną. Dziękujemy także sponsorowi biesiady strażackiej Panu Sławomirowi Wawrzyniakowi – właścicielowi Centrum Zniczy Osiek. Dziękujemy fotoreporterom za uwiecznienie powitania Scanii: Sławomirowi Rakowskiemu – Powiat Staszowski z drona i Fotografii Ratowniczej Grzesiek Kwiatkowski. Szczególne podziękowania kierujemy w stronę Pana Mateusza Jońcy i Firmy MAGMAT Studio za całodniową pracę, także podczas odbioru auta i powrotu „do domu”. Obecność Was wszystkich świadczy o tym, że dobrze oceniacie naszą działalność. Dziękujemy Wam, że jesteście z nami. Przed OSP Osiek kolejne wyzwania, o których niebawem znów się dowiecie.

Norbert STROJNOWSKI
Sekretarz OSP Osiek
Zdjęcia:
Marcin ROMANOWSKI
- Ministerstwo Sprawiedliwości
Sławomir RAKOWSKI

- Powiat Staszowski z drona
Grzegorz KWIATKOWSKI
- Fotografia Ratownicza
Norbert STROJNOWSKI
- Sekretarz OSP Osiek

KRONIKA SZKOŁY PODSTAWOWEJ W OSSALI 1872 – 1939 VI. ROK SZKOLNY 1928/1929

W roku bieżącym uczęszczało do szkoły tutejszej 173 dzieci, a mianowicie: do oddziału I – 50, oddziału II – 44, oddziału III – 44, oddziału IV – 23, oddziału V – 12 dzieci.

Uczyli: p.p. Jaroń Józef, Wilkowi czówna Eleonora, Żyłkowska Maria Regina. Rok ten był bardzo niepomysłny dla szkoły, gdyż wyjątkowo ciężka zima wpłynęła na obniżenie się frekwencji.

W miesiącach zimowych prowadzono kurs wieczorowy dla do-

rosłych. Program kursu obejmował przedmioty: j. polski, rachunek, historię i naukę o Polsce współczesnej.

Zamykając „Kronikę” za pierwsze pięćdziesiąt lat mojego pobytu w Ossali muszę stwierdzić, iż szkoła ma już bardzo wielu przyjaciół. Niechętnych szkole jest bardzo mało. Jeszcze kilka lat pracy, a takich (ludzi – M.S.) zupełnie nie będzie.

oprac. Mariusz Skotarek

Natalia Tworek - Finalistka VII Wojewódzkiego Konkursu Kuratorskiego z Języka Angielskiego

Natalia Tworek – uczennica kl. VIII Publicznej Szkoły Podstawowej im: Heleny i Józefa Świątyńskich w Ossali została w roku szkolnym 2019/2020 finalistką VII Wojewódzkiego Konkursu z Języka Angielskiego dla uczniów szkół podstawowych województwa świętokrzyskiego.

Konkurs składał się z III etapów: szkolnego, powiatowego oraz wojewódzkiego. Do III etapu zakwalifikowało się 69 uczniów szkół podstawowych spośród 260 uczniów II etapu powiatowego województwa świętokrzyskiego. W III etapie - finale Natalia zdobyła z części pisemnej i ustnej 77/95 punktów możliwych do zdobycia. Natalia jest uczennicą uzdolnioną humanistycznie. Od najmłodszych lat interesuje się językiem angielskim.

Kuratorsyjni Konkurs Języka Angielskiego to konkurs dla uczniów wybitnie uzdolnionych. Wymagana jest bardzo dobra znajomość leksyki, gramatyki oraz wiedzy o krajach, społeczeństwach i kulturach społeczności, które posługują się językiem angielskim jako językiem ojczystym. Uczennicę do konkursu przygotował Krzysztof Sławiński – nauczyciel Publicznej Szkoły Podstawowej im: Heleny i Józefa Świątyńskich w Ossali. Gratulujemy!

*Tekst i zdjęcie:
Krzysztof Sławiński*

Pragniemy podzielić się radością z sukcesu uczennicy klasy VIII Publicznej Szkoły Podstawowej w Piskowoli - Julii Dąchór, która została laureatką ogólnopolskiego konkursu literackiego dla uczniów szkół podstawowych: „Popisz się talentem 2020”.

W jury oceniającym prace zasiadli twórcy literatury dziecięcej, redaktor naczelna „Świerszczyka” oraz pracownicy wydawnictwa Nowa Era. Spośród 2827 prac wyłoniono 30 zwycięskich opowiadań w dwóch kategoriach wiekowych –klas I-IV oraz V-VIII.

Temat tegorocznej edycji zachęcał, aby spojrzeć na świat – i na ludzi – oczami naszych „braci mniejszych”. Napisanie opowiadania wymagało od uczestników nie tylko olbrzymiej wyobraźni, ale także dużej świadomości ekologicznej oraz wiedzy o zwyczajach, zachowaniach i trybie życia wybranego zwierzęcia.

Julka swoim bohaterem uczyniła młodego liska Kiki, któremu nieprzerwanie w życiu towarzyszył pech. Aż trudno uwierzyć, że to zwierzę symbolizujące przebiegłość i chytryść, ciągle napotykało na swej drodze same przykrości i niepowodzenia. Jednak grunt to być wytrwałym i zawsze pozostawać sobą. Ta intrygująca

historia, pełna empatii i humoru niesie przesłanie zarówno dla dzieci, jak i dorosłych. Nigdy nie należy się poddawać, a „z każdej sytuacji da się wybrnąć, niezależnie, jak głęboko jest się zagrzebanym łapami w mule”. Z opowiadaniem Julii, jak i innymi zwycięskimi historiami będzie można zapoznać się już w październiku. W pokonkursowej książce ukażą się wszystkie nagrodzone opowiadania, a nasza uczennica po raz pierwszy będzie przeżywała swój ogólnopolski, literacki debiut.

Serdecznie gratulujemy Julii zwycięstwa i życzymy odwagi w podejmowaniu kolejnych twórczych wyzwań.

*Tekst i zdjęcie:
Magdalena Bojarska*

Stowarzyszenie na rzecz rozwoju wsi Pliskowola od października 2019 roku realizuje projekt upowszechniający kulturę fizyczną, sport i rekreację sfinansowany przez Fundację Orlen w ramach II edycji programu „Moje miejsce na Ziemi”. Cele tego przedsięwzięcia to: utrwalenie nawyku aktywności ruchowej, promowanie aktywnego spędzania czasu wolnego dzieci i młodzieży oraz zachęcanie seniorów do jak najdłuższego uczestnictwa w sporcie.

Jako stowarzyszenie od samego początku swej działalności staramy się wychodzić naprzeciw potrzebom mieszkańców naszej wioski. Coraz większym zainteresowaniem cieszą się organizowane przez nas rajdy rowerowe zarówno dla dorosłych, jak i dzieci, dlatego postanowiliśmy zachęcić dzieci, młodzież, dorosłych i seniorów do jeszcze większej aktywności fizycznej, a przez to dbania o swoje zdrowie.

Otrzymane środki w kwocie 10 tyś. przeznaczyliśmy na doposażenie placu zabaw w element siłowni zewnętrznej (orbitrek w konfiguracji z wahadłem). Zakupiony został zestaw do gry w korfbal, który posłuży uczniom miejscowej szkoły podstawowej do urozmaicenia dodatkowych zajęć wychowania fizycznego. Obok boiska szkolne-

KOLEJNY PROJEKT W PLISKOWOLI: „DOBRA KONDYCJĘ MAM, BO O NIĄ SYSTEMATYCZNIE DBAM”!

go umieszczono również stojak na rowery.

W związku z pandemią Covid 19, za zgodą Zarządu Fundacji Orlen, zmieniliśmy kilka kategorii budżetowych tak, aby wyjść naprzeciw potrzebom mieszkańców. Zmodyfikowany projekt, dostosowaliśmy do obecnie panujących warunków i przyłączyliśmy się do walki z epidemią koronawirusa. Część środków przeznaczyliśmy na nowy pojemnik do dezynfekcji rąk, który zawieszono w wejściu do szkoły. Zakupiono również materiał na maseczki i płyny do dezynfekcji rąk. Członkowie naszego Stowarzyszenia, a także sympatycy uszyli maseczki, które trafiły do dzieci, młodzieży i dorosłych.

4 czerwca 2020 r. prezes stowarzyszenia pan Zbigniew Wiącek przekazał Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej w Pliskowoli pani Stanisławie Suliborskiej zakupiony sprzęt oraz podstawowe środki ochrony.

Mamy nadzieję na realizację w przyszłości jeszcze większej ilości projektów, które pozwolą na roz-

wój naszej małej społeczności, zacieśnią więzy międzypokoleniowe i będą kontynuacją wspaniałej współpracy ze szkołą. Jednocześnie pragniemy wyrazić ogromną wdzięczność Zarządowi Fundacji Orlen za sfinansowanie naszych pomysłów.

Tekst i zdjęcia: Magdalena Bojarska

„KARTKA ŚWIĄTECZNA DO PAPIEŻA FRANCISZKA”

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział w konkursie organizowanym przez Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie pt. „Kartka świąteczna do Papieża Franciszka”.

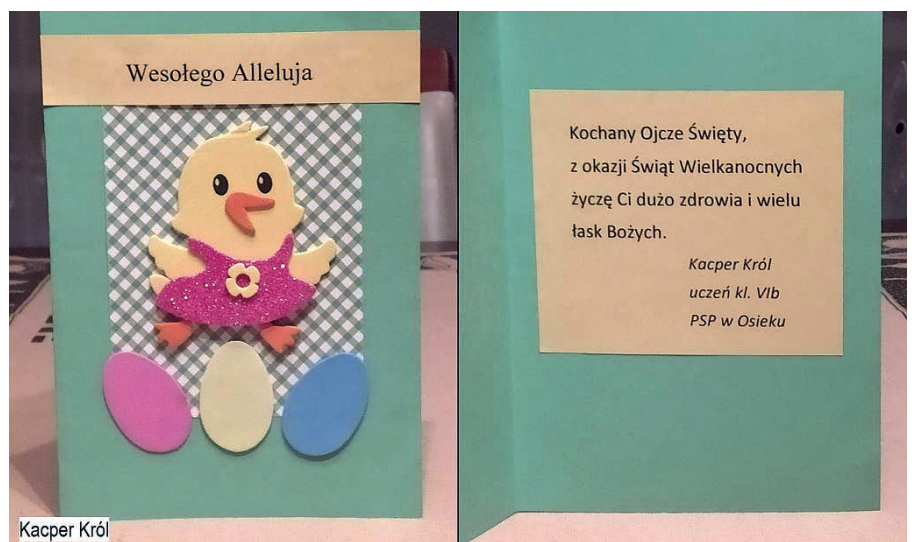
Ze względu na obecnie panujące warunki reguły konkursu sformułowane były tak, aby można było go przeprowadzić w pełni bezpiecznie. Zadaniem konkursowym było własnoręczne wykonanie kartki wielkanocnej oraz późniejsze sfotografowanie jej.

W konkursie z Publicznej Szkoły Podstawowej w Zespole Szkol im. Jana Pawła II w Osieku udział wzięli uczniowie:

- 1) Kacper Król z klasy VIB
- 2) Karolina Łysiak z klasy VIC
- 3) Ksawery Glica z klasy VIC

Poniżej prezentujemy jedną z prac

Tekst i zdjęcia: Joanna Jur, Paulina Glica

Fundacja Aktywizacji i Rozwoju powstała w 2005 roku. Kilka młodych osób związanych z powiatem staszowskim, zainicjowało jej narodziny. Przez cały okres istnienia fundacji zostało zrealizowane mnóstwo projektów.

FUNDACJA AKTYWIZACJI I ROZWOJU W OSIEKU

W działaniach fundacji znalazły się m. in. festiwale, wymiany międzynarodowe, warsztaty, szkolenia, wystawy, cykliczne kino plenerowe, potańcówki oraz wiele innych mniejszych akcji kulturalnych. Fundację Aktywizacji i Rozwoju na tle innych organizacji działających w okolicy wyróżnia praca z młodymi ludźmi, którzy mają chęć działania na rzecz swoich społeczności lokalnych. Osoby, które tworzą fundację pasjonują się pracą z lokalnymi działaczami. Fundacja Aktywizacji i Rozwoju jest inicjatorem wielu działań na

rzecz rozwoju różnych środowisk.

Misją Fundacji Aktywizacji i Rozwoju jest „aktywizowanie wolontariuszy, grup nieformalnych, organizacji pozarządowych oraz stwarzanie im przestrzeni do działania”, zaś jej celem jest „wprowadzanie w środowisku lokalnym rozwiązań wzmacniających społeczne zaangażowanie”. Cele i formy ich realizacji zawarte są w statucie, na którego podstawie Fundacja Aktywizacji i Rozwoju od lat realizuje swoje działa.

Od maja 2020 roku Fundacja ma swoją nową siedzibę, która mieści

się w Osieku na ul. Wolności 9A. Bardzo serdecznie zapraszamy do wspólnego działania, wszystkie organizacje pozarządowe, grupy nieformalne, lokalnych działaczy oraz młodzież. Planujemy dużo działań, w które chcemy zaangażować ludzi z pasją. Na chwilę obecną czekamy na rozstrzygnięcie „Działaj Lokalnie”, którego Fundacja jest koordynatorem na terenie powiatu staszowskiego oraz rozpoczynamy „Szkołę Animacji Lokalnej”, na którą nabór się jeszcze nie zakończył, dla zainteresowanych więcej informacji poniżej w plakacie. Mamy nadzieję, że nowa siedziba otworzy nowe możliwości dla Fundacji, ale również dla środowisk lokalnych. Jesteśmy dla Was otwarci i czekamy na Wasze pomysły i inicjatywy. Zapraszamy w odwiedziny do fundacji jak i na stronę: www.fundacjafarma.pl oraz fb: Fundacja Aktywizacji i Rozwoju. Do zobaczenia

*Tekst i zdjęcia:
Natalia Borkowska*

FARMA
FUNDACJA AKTYWIZACJI I ROZWOJU

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

AKADEMIA ROZWOJU
FILANTROPII W POLSCE

SZKOŁA ANIMACJI LOKALNEJ

W FUNDACJI AKTYWIZACJI I ROZWOJU

Jesteś liderem, członkiem NGO, prowadzisz organizację, lub zamierzasz ją założyć, potrzebujesz zmian, chcesz działać z młodzieżą, seniorami, dziećmi, a nie wiesz jak, gdzie szukać środków, jak pisać wnioski, jak je promować czy rozliczyć?

NIE CZEKAJ, ZGŁOŚ SIĘ JUŻ DZIŚ

IDEA

INFORMACJE

ZAJĘCIA
raz, dwa razy w miesiącu

START
lipiec 2020

ILOŚĆ MIEJSC
ograniczona - max. 12 osób

fundacjafarma.pl 537 033 441

Geneza nazwy Osiek związana jest ze średniowiecznym sposobem zabezpieczania granic państwa przed najezdami zewnętrznymi. Otóż nazwa pochodzi od wczesnośredniowiecznego, zaginionego wyrazu osiek - pisze Kazimierz Rymut, który oznaczał przesiekę, zasiekę, czyli miejsce obronne budowane w lesie przy wykorzystaniu pni ściętych drzew. Innymi słowy był to więc ośrodek obronny wykorzystywany we wczesnym średniowieczu dla obrony granic kraju, brodów rzecznych lub ważnych traktów handlowych wiodących przez puszcze, które były charakterystyczne dla ówczesnego średniowiecznego krajobrazu Polski. Choć niektórzy historycy próbowali utożsamiać nazwę Osiek z ogrodzoną „kośną łąką”.

DZIEJE OSIEKA 1020 - 2020

Wiódł przez Osiek stary trakt handlowy z Sandomierza przez Kraków do czeskiej Pragi. W Osieku zatrzymywali się książęta, a także królowie. Tutaj często odbywały się narady, tzw. „colloquia”, gdyż gród osiecki dawał bezpieczne ku temu schronienie. W tym świetle Osiek jawi się nam jako lokalny ośrodek sprawowania władzy feudalnej, gdzie zapadały niejednokrotnie ważne decyzje.

Pierwsza wzmianka o Osieku, o czym pisze ks. Jan Wiśniewski, pochodzi z roku 1020. Przytacza fakt, iż wieś Osiek dał benedyktynom świętokrzyskim król Bolesław Chrobry. W tym roku obchodzimy więc tysiąclecie istnienia Osieka, który później stanie własnością książęcą, a następnie miastem królewskim.

W I połowie XIII w. erygowana zostaje w Osieku parafia p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika, kanonizowanego 8 września 1254 r., którą uposażył w 1270 Bolesław Wstydlivy czynszami z salin w Bochni. Od około 1050 r. mieszkańcy Osieka korzystali z drewnianego kościoła, wybudowanego przez benedyktynów, który z pewnością uległ zniszczeniu podczas pierwszego najazdu tatarskiego z 1241 r. Dlatego też około połowy XIII w. wybudowana zostaje nowa kaplica książęca p.w. św. Stanisława Bp i Męczennika. Natomiast w 1410 r. zbudowany został nowy drewniany kościół przez ks. Pawła Śmiłowski herbu Ostoja. Ten kościół z kolei służył do początku lat 40-tych XIX w.

Jednym z pierwszych przywilejów wydanych w Osieku jest przywilej Bolesława Wstydliviego dla klasztoru Cystersów z 1262. Przywilej ten potwierdzony został przez Leszka Czarnego w 1283 roku. Następny przywilej wydany został w roku 1284 również przez Leszka Czarnego dla

kollegiaty w Sandomierzu. W sumie tego rodzaju dokumentów wydano w Osieku 13. W XIII wieku Osiek nie posiadał jeszcze praw miejskich. Świadczy o tym nadanie przez wspomnianego Leszka Czarnego w 1285 roku wsi Kłębów niejakiemu Stanisławowi z Chrobrza, która to wieś posiadała te same swobody co Osiek. Około połowy XIV w. król Kazimierz Wielki przebudował osiecką drewnianą warownię w niewielki kamienny zamek i ponoć często w nim przebywał. Zamek ten uległ najprawdopodobniej całkowitemu zniszczeniu podczas potopu szwedzkiego. We wrześniu 1370 roku tenże król wracając z nieśczęśliwych łowów na jelenia w lasach pod Przedborzem, podczas których został ranny, zatrzymał się w Osieku, gdzie był leczony miodem przez niejakiego mistrza Mateusza (vel Macieja), a kiedy jego stan się pogorszył ruszył stąd przez Korczyn do Krakowa. Jak się okazało król umarł w wyniku powikłań spowodowanych zapaleniem płuc.

Okresem przełomowym w rozwoju Osieka był wiek XV. Otóż 14 marca 1430 roku w Sandomierzu król Władysław Jagiełło lokuje Osiek na prawie magdeburskim, przenosząc go na to prawo z wcześniejszego prawa polskiego. Lokując Osiek ustanowiono targi w środę, a także coroczne jarmarki w dzień św. Piotra w Okowach (1 sierpnia) i św. Gawła (16 listopada) – te trwać miały trzy dni. W ten sposób Osiek uzyskał prawa miejskie, stając się miastem królewskim, o czym świadczy obecny herb naszego miasta (połowa orła białego). Przywilej został potwierdzony przez Zygmunta I Starego w 1524 r. Przekazy historyczne potwierdzają fakt, że władzy królewskiej leżał na sercu ekonomiczny rozwój Osieka.

Mianowicie w przywileju Władysława Warneńczyka z 1440 roku czytamy m. in.: „ponieważ okazało się z zeznań, iż obywatele Osieka nigdy nie płacili targowego w Opatowie ani mostowego w Połańcu, stanowią przeto aby w tych miejscowościach nie wymagano od nich tych opłat”. Dalej zaś znajdujemy stwierdzenie, że: „pragnąc podźwignąć zubożałych mieszkańców Osieka pozwalamy im kupować sól w Bochni i sprzedawać u siebie”. Niewątpliwie te postanowienia królewskiej władzy były korzystne dla ekonomicznego rozwoju miasta a przez to i regionu, gdyż w ten sposób tworzono regionalną koniunkturę gospodarczą. W 1442 roku Władysław Warneńczyk odstąpił Osiek Dzierżawowi z Rytwian. Natomiast 20 marca 1497 r. Jan Olbracht nadał rajcom miejskim Osieka prawo zbudowania miejskiej łaźni i pobierania z niej opłat.

Przywilej ten potwierdził w Krakowie 1 maja 1525 r. król Zygmunt I Stary. Z kolei Zygmunt August II 12 marca 1564 r. podczas pobytu w Warszawie, przyznaje Osiekowi dochody z produkcji „gorzałki” na naprawę dróg i innych potrzeb naszego miasta.

W XVI wieku wójtostwo w mieście Osiek należało do rodziny Strzeżowskich, z mocy nadania króla Aleksandra. Akt ten potwierdził jako pierwszy Zygmunt I w 1510 r. Natomiast w 1541 r. król Zygmunt udzielił zgody Janowi Mieleckiemu, kasztelanowi wiślickiemu, aby ten mógł wykupić wójtostwo osieckie wraz z wsiami: Sucha (Suchowola) i Długołęka. Jednakże w 1551 r. Jan Mielecki, będący wówczas już wojewodą podolskim, przelał swoje prawa do wykupienia wójtostwa z rąk Jana Kołaczkowskiego na rzecz Jana Strzeżowskiego. Drugim polskim monarchą, który potwierdził aleksandrowe nadanie był Zygmunt II August, czego dokonał na sejmie piotrkowskim 20 marca 1552 r. W dokumencie tym czytamy, iż wspomniany Zygmunt August zobowiązuje się zachować dożywotnio prawo do osieckiego wójtostwa Stanisława Strzeżowskiego, który był starszym synem wspomnianego Jana. W razie śmierci Stanisława, wójtostwo osieckie oraz wsie Sucha i Długołęka przejąć miał jego młodszy brat Jan.

W okres nowożytny Osiek wkro-

czył w dość tragicznych okolicznościach. Otóż w 1518 r. w miasteczku doszło do groźnego pożaru, który wyrządził duże szkody. Dlatego też Zygmunt I Stary mając na uwadze sytuację Osieka w tym samym roku uwolnił miasto z wszelkich podatków na okres 8 lat. W XVI wieku Osiek rozwijał się ekonomicznie, o czym świadczą rejestry podatkowe tudzież poborowe, które wymieniają cały wachlarz zawodów. Lustracja z 1564 r. wymienia „19 piekarzy, 8 rzeźników, 4 kowali, garncarzy i szewców, 3 tkaczy, po 2 krawców, kuśnierzy, ślusarza, łaźniennika, kilku rybaków, a także młynarzy”.

Około połowy XVI w. w Osieku osiedlili się Żydzi. Pierwsza wzmianka o nich pochodzi z 1577 r. W tym roku źródła historyczne odnotowują fakt, iż tzw. pogłównie opłaciło 2 starozakonnych w wysokości 2 złp 15 gr. W 1604 r. zostali jednak zmuszeni przez Zygmunta III Wazę do opuszczenia Osieka, zaś osieckim mieszkańcom król zakazał sprzedawania Żydom swoich posiadłości. Potwierdził to w 1605 r. Żydzi powrócili do Osieka w drugiej połowie XVIII w., na trwałe wpisując się w panoramę historii naszego miasta.

Wiek XVII to okres wewnętrznych zamieszek w kraju wynikających z prowadzonej przez szlachtę, a także magnaterię, walki w obronie swoich praw i przywilejów, czego przykładem był tzw. rokosz sandomierski, zwany też rokoszem Zebrzydowskiego (1606-1609). Rokosz ten był swoistym preludeum kształtującej się w Rzeczypospolitej nowej formy ustrojowej, którą historycy określają jako oligarchia magnacka, będąca w istocie zmutowaną formą demokracji szlacheckiej, by przyjąć w ostateczności formę anarchii magnackiej. Podczas rokoszu sandomierskiego Zygmunt III na czele popierających go wojsk kwarcianych, stacjonował obozem pod Osiekiem pod koniec września 1606 r., gdzie zamierzał zawrzeć z rokoszanami rozejm. Rokosz przyczynił się niestety do ekonomicznego upadku osieckiego folwarku. Do naszych czasów przetrwał cenny i ciekawy dokument pt. Rewizja spustoszenia od wojsk ludzi pod Sandomierzem zgromadzonych, opracowany w Krakowie w 1606 r., który pokazuje skalę strat poniesionych przez Osiek. W dokumencie tym

znajdujemy bowiem konkretne wyliczenia strat, m. in. w inwentarzu. W Rewizji czytamy zatem (zachowano oryginalną pisownię)

„Ten folwark leży od zamku sandomirskiego mil 4. Wniwecz obrócony: okna, listwy, ławy, zamki, skoble, zawiasy, antanaby z drzwi pobrano. Izby, pokoje, stodoły, gumno, obor spustoszone i splądrowano.

Cokolwiek zboża omnis grani urodziło się, wszystko pobrano, popasio no, ostatek końmi podeptano.

Wzięto w tem folwarku bydła pospolitego 280, cieląt 80, wołów 40, wieprzów karmnych 26, świń pospolitych 186, prosiąt 60, gęsi 280, kokoszy 80. Kaczek 30, kurów indyckich 26, kurcząt 40, pawiów 32, kurcząt 32, kapłonów 10, siana brogów 36, masła starego fasek 29, serów kop 28 (...)

Stołki skórzane i aksamitne oprawne, insze sprzęty domowe becзки, stągwie, koryta, niecki i wszystko cokolwiek w tym folwarku naleziono, wszystko na głowę pobrano.

Lamus (drewniany lub murowany budynek gospodarczy stawiany dawniej przy dworach; służył do przechowywania zapasów żywności, zbroi, uprzęży, dokumentów itp.), który tamże był we dworze, wyłupiono. Wzięto w niem obrusów półmetków 200, płótna Inianego półmetków 460 (...) szkatułę JMPanny Gostomskiej z klejnotami, łańcuchami i inszemi kosztownymi rzeczami wzięto. Mis cynowych nowych 30, nalewek z miednicami 4 (...)

Nie siano nic na zimę (1606/1607) w tem folwarku. (...)

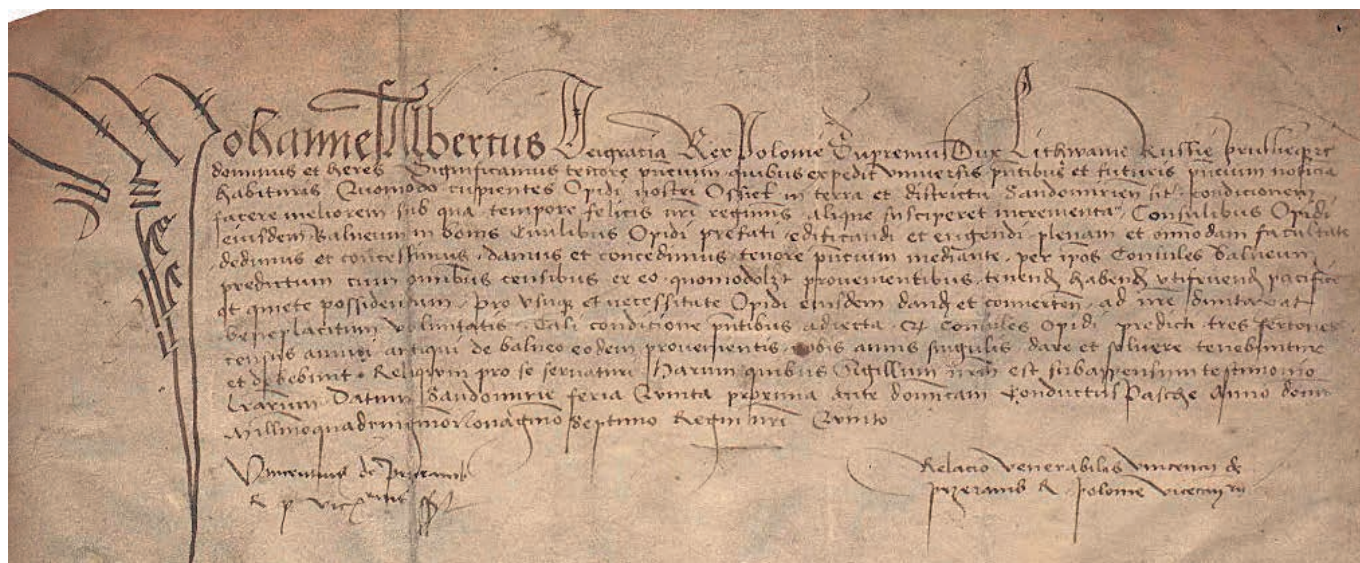
Mając więc na uwadze zniszczenia, jakich doznał Osiek podczas owego pamiętnego rokoszu, Zygmunt III w 1623 r. nadał miastu przywilej dwóch nowych jarmarków. Miasto powoli podnosiło się z ruiny ekonomicznej. Lustracja z roku 1663 stwierdza, że miasto posiadało „3 łany, 50 domów, 2 rzeźników, 10 piekarzy, ślusarza, 2 kowalów, kuśnierza, 6 szewców, 2 garncarzy, 2 tkaczy, 2 krawców, cyrulika, 2 stolarzy”. W mieście funkcjonowały cechy, których tradycje kultywowane są po dzień dzisiejszy.

Wiek XVIII to ciągłe zmaganie

się z konsekwencjami siedemnastowiecznych wojen. Jednakowoż jest to okres powolnego schyłku Rzeczypospolitej polsko-litewskiej i prób jej ratowania. W tym czasie po niecałych dwustu latach do Osieka powracają Żydzi. Otóż w spisie diecezjalnym ludności z 1787 r. wymienionych zostało 5 Żydów (w tym czasie liczba ludności Osieka stanowiła 536 osób). Natomiast spis państwowy, z tego samego roku, wymienia z kolei 3 Żydów. Z 1790 r. pochodzi najstarsza wzmianka o gminie żydowskiej, tzw. kahał. Historycy przyjmują, że osiecki kahał powstał w okresie 1787 – 1790. W maju 1794 r. Osiek uległ niszczącemu, kolejnemu w swojej historii pożarowi, który wzniecony został przez oddziały rosyjskie, blokujące Tadeusza Kościuszkę w jego obozie pod Połańcem.

Upadek Polski w 1795 r. spowodował, że miasto znalazło się w zaborze austriackim. Rozpoczęła się era powstań narodowo-wyzwoleńczych. Wypadki historyczne powodowały zmianę przynależności administracyjnej Osieka. W 1809 r. nasze miasto znalazło się w granicach Księstwa Warszawskiego, zaś po Kongresie wiedeńskim (1814-1815) częścią Królestwa Polskiego.

Po upadku powstania listopadowego (1830-1831) dobra rządowe zostają przez władze rosyjskie rozparcelowane. W tym czasie klucz osiecki zostaje przekształcony w tzw. majorat (donację) Osiek, który jako majątek ziemski nadano w 1835 roku generałowi Bazylemu Pogodinowi. Była to praktyka stosowana przez cara, który w ten sposób doceniał zasługi swojej generalicji. W skład majoratu wchodziły: folwark z wójtostwem Osiek, folwark Bukowa, folwark Połańiec, Brzozowa, Wiązownica, Osieczko, Pliskowola, Suchowola, Zdzieci, Strzegom, Mikołajów”. Senator Pogodin, jako właściciel osieckiego majoratu, podjął się we współpracy z ówczesnym proboszczem Piotrem Cybulskim, budowy nowego kościoła, gdyż dotychczasowy XV-wieczny kościół był – jak to określił proboszcz sulisławicki Jan Nepomucen Kolasiński – „niebezpieczny i do rozwalenia skłonny”. Ostatecznie kościół ten został rozebrany w 1840 r. Obecny kościół parafialny został zaprojektowany przez znanego architekta Henryka Marconiego, który projektował pałac

Dokument króla Jana Olbrachta zawierający zezwolenie na budowę łazni miejskiej w Osieku – 20 marzec 1497 r. Źródło: domena publiczna

w Dziękach. Do budowy zaangażowali się parafianie, zobowiązując się do składki w wysokości 6.000 rubli oraz pomocy przy budowie. Wykonawcą robót budowlanych, prowadzonych w latach 1842 – 1851, został staszowski Żyd Szmul. Prowadzone przez niego prace budowlane wykonywane były w sposób nieudolny z pominięciem niektórych elementów planu budowy. Wywołało to irytację ks. Cybulskiego, który w październiku 1851 r. powiadomił kurię sandomierską o „nieodpowiedniości i fuszerstwie nowowznoszonego kościoła”. Początkowo kościół parafialny był budowlą jednonawową z dzwonnicyą znajdującą się nad chórem. Służył parafianom przeszło 40 lat do czasu, kiedy staraniem ówczesnego proboszcza Tomasza Sokalskiego i ks. Jana Kwietnia przystąpiono do jego rozbudowy w latach 1896-1897, poprzez dobudowanie dwóch bocznych kaplic. Prezesem parafialnego komitetu rozbudowy kościoła został wieloletni wójt gminy Osiek Józef Zaborski. W ten sposób budynek kościoła zyskał kształt krzyża równoramiennego, powiększając swoją powierzchnię. W 1883 r. proboszcz Kacper Barabasz zbudował dzwonnicyę z bramą w przyziemiu, nawiązującą do stylu gotyckiego. Na kartach historii osieckiej parafii zapisało się kilku znamienitych proboszczów. Jednym z nich był ks. Sebastian Kowkiński (1590-1684). Funkcję osieckiego proboszcza pełnił w latach 50-tych XVII wieku. W 1624 r. otrzymał w Rzymie tytuł doktora obojga praw. W 1643 r. został oficjałem (wikariu-

szem sądowym), a w 1648 r., archidiałkonem sandomierskim. Natomiast w 1658 r. został przewodniczącym komisji, która miała zbadać cudowne uzdrowienia za wstawiennictwem Matki Boskiej Sulisławskiej. Innym równie znamienitym proboszczem był ks. Paweł Kubicki (1871-1944). Był biskupem-sufraganem sandomierskim, oficjałem sądu biskupiego, a także wikariuszem generalnym i rektorem sandomierskiego seminarium. Na mocy specjalnego przywileju ks. Kubicki otrzymał w 1915 r. probostwo w parafii Osiek, które piastował do 1922 r. Warto też wspomnieć innych sławetnych proboszczów z XIX wieku: Stefan Hołowczyc (Szczepan Hołowczyc), późniejszy biskup sandomierski, a następnie arcybiskup warszawski i prymas Królestwa Polskiego, czy Józef Szpaderski, profesor homiletyki i patrologii w warszawskiej Akademii Duchownej.

W trakcie pamiętnego powstania styczniowego (1863-1864) oddział gen. Mariana Langiewicza, stacjonujący w Staszowie, zaopatrywał się w Osieku, przywożąc do swojego obozu m. in. 15 wołów, 20 baranów, czy 100 bochenków chleba. Przez Osiek przechodził słynny powstańczy dowódca Dionizy Czachowski, szczególnie znienawidzony przez Rosjan, zanim doszło do nieszczęśliwej bitwy pod Jurkowicami.

W 1869 roku Osiek w wyniku carskich popowstaniowych represji traci na 125 lat uzyskane w XV wieku prawa miejskie, podobnie jak ponad 330 miast i miasteczek Królestwa Polskiego. W ten sposób został zdegra-

dowany do roli podrzędnej, ubogiej miejscowości o rolniczo-rzemieślniczym charakterze. Był to ciężki czas. Rzemieślnicy osieccy swoimi ofiarami mogli ledwo oświetlić kościół, jak można przeczytać w dziewiętnastowiecznych dokumentach kościelnych.

Koniec I wojny światowej przyniósł Polakom po 123 latach upragnioną wolność. Osiek znalazł się w granicach wolnej i niepodległej Polski z ciężkim bagażem minionej zaborczej epoki, a jego mieszkańcy walczyli na frontach tej wojny, płacąc najwyższą cenę. W walkach na frontach zmagani wojennych wzięli udział mieszkańcy Osieka jako żołnierze carscy, czy Legionów Polskich. Polegli wówczas Mateusz Michniowski, Stanisław Kiciński, Władysław Skoczewski, Bronisław Rutkowski, Wincenty Rutkowski, Stanisław Lipiec, i Feliks Wielechowicz. W okresie dwudziestolecia międzywojennego pędziło nasze miasto żywot spokojnej małej miejscowości. W okolicy nie było większych zakładów pracy. Dominowało rolnictwo, handel zaś znajdował się w rękach społeczności żydowskiej. W 1928 r. powołano do życia tzw. Kasę Stefczyka, która funkcjonowała do 1942 r. Natomiast po zakończeniu II wojny światowej została reaktywowana w marcu 1947 r. funkcjonując do czerwca 1949 r.

W okresie II wojny światowej Osiek i okolica to miejsce zmagania się z niemieckim agresorem. W dniach 10 – 11 września 1939 roku rozegrała się krwawa bitwa o tzw. Przedmoście Osiek, której zasadniczym celem była

obrona przeprawy na Wiśle w rejonie Baranowa Sandomierskiego i Gągolina, poprzez którą miała się dokonać ewakuacja polskich oddziałów GO „Jagmin”. Polskie pozycje bronione przez oddziały Armii Kraków: 23 DP i 55 DP rez, zaatakował niemiecki VII Korpus Armijny. Bitwa o utrzymanie przyczółku mostowego była bardzo zacięta. Miasto trzykrotnie było odbijane z rąk Niemców. Jan Poja wspomina, że „Polacy bronili się rozpaczliwie. Załogi ckm i działek wymieniane są 3 – 4 krotnie – poprzednie zostały wybite”. Inny uczestnik bitwy ppłk. Maciej Kozubal, którego oddział osłaniał przeprawy mostowe na Wiśle od strony Grabowca, również podkreślał w swoich wspomnieniach niezwykle ciężki charakter walk pod Osiekiem „Jest gorąco. Moi żołnierze są bardzo zmęczeni – drzemią. W tą błogą ciszę wdzierają się około godziny 15 huk wystrzałów od strony północnej od strony miejscowości Grabowiec. Wszyscy wyostrzyliśmy czujność. Przed nami mrowie wojska. Ostrzeliwiają się i maszerują nad Wisłę. Na naszej linii obrony padają komendy. Całe wzgórze porośnięte lasem zionęło w przeciwnika ogniem. Na atakujących nie zrobiło to większego wrażenia. Ogień skierowali na nas i prą szybko do przodu. Osiągają już szosę Osiek – Sandomierz. Dochodzą do naszego lewego skrzydła. Odpędzamy ich granatami ręcznymi. Sytuacja staje się krytyczna. Mamy coraz więcej rannych”. W efekcie blisko 80% drewnianej zabudowy Osieka uległo zniszczeniu. Przetrwał jedynie kościół oraz najbliższe zabudowania. Po 12 września cała Sandomierszczyzna znalazła się po okupacji niemiecką.

Okres okupacji to czas działalności partyzanckiej. Jej sztandarowym przykładem byli sławni Jędrusie. Oprócz tego oddziału na terenie gminy Osiek działały również struktury Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich, czy Narodowej Organizacji Wojskowej. W 1941 r. w Osieku swoje struktury zorganizowała NOW. Tworzyli je: Władysław Sułek, Klemens Wesołowski oraz Witalis Kiciński. W listopadzie 1942 r. zorganizowany zostaje z kolei Podobwód Armii Krajowej, który nosił dwa kryptonimy: „Dąb” lub „Kretowisko”. Komendantami byli: ppor. rez. Paweł Sowiński, po nim zaś kpt. Stanisław Osta-

szewski. Natomiast struktury BCH w Osieku ostatecznie zorganizowano w 1944 r. nadając placówce osieckiej kryptonim „Opona”. Komendantami gminnymi byli kolejno: Adam Banaś, Wacław Kowalski i Władysław Jagła. W Osieku znajdował się również posterunek tzw. policji granatowej, formacji współpracującej z niemieckim okupantem, który mieścił się obok sklepu Stefana i Stanisławy Dobrowolskich. Komendantem był Zygmunt Owczarek z Łodzi, człowiek który w sposób jednoznacznie negatywny kojarzony był, jako zadeklarowany współpracownik Niemców. Tymczasem 18 października 1942, po przeszło 150 latach, nadszedł kres społeczności żydowskiej w Osieku. Mianowicie Niemcy spędzili wszystkich Żydów na rynku, którzy pieszo w zorganizowanej kolumnie udali się do staszowskiego getta, aby stamtąd udać się w swoją ostatnią drogę do obozu koncentracyjnego. 11 marca 1943 r. miał miejsce tzw. rajd śmierci, który przeprowadzony został przez zniechęconego powszechnie gestapowca z Sielca koło Staszowa – Andrzeja Reslera. Po mordach dokonanych w m.in. w Dziękach/Wiązownicy, Sulisławicach, dotarł do Osieka. Tutaj, przy czynnym udziale granatowych policjantów, aresztowani zostali dwaj członkowie Armii Krajowej: Edward Żyła i Franciszek Kiciński. Po czym w okolicach cmentarza, na dzisiejszej ulicy Matki Boskiej Sulisławskiej, w obecności Zygmunta Owczarka, zostali rozstrzelani.

Wyzwolenie Osieka spod okupacji niemieckiej przyszło w lecie 1944 r. Otóż w nocy z 30/31 lipca 1944 r. Osiek zostaje zajęty przez oddziały 1 Frontu Ukraińskiego Armii Czerwonej, które sforsowały Wisłę na wysokości wsi Kąty, nie napotkawszy oporu ze strony oddziałów niemieckich. Następnie oddziały 5 armii gwardyjskiej umocniwszy się w rejonie Osiek-Pliskowola, zaczęły przygotowywać się do uderzenia w kierunku na Staszów.

Po II wojnie światowej rozpoczęła się okres mozolnego odbudowywania naszej miejscowości i okolicy. W 1944 r. na podstawie Manifest PKWN i uzupełniającej ją ustawy z 11 września tegoż roku, Osiek stał się siedzibą Gminnej Rady Narodowej. Pierwszym powojennym wójtem został w VI 1945 r. Jan Wiącek, przejmując

urząd po Janie Błąku. Wcześniej podczas zebrania gromadzkiego (marzec 1945 r.) dokonano w Osieku wyboru sołtysa i podsołtysa. Sołtysiem został Józef Drzymalski, zaś podsołtysiem Józef Gawłowicz

Istotnym czynnikiem wpływającym na powojenną odbudowę i rozwój Osieka była rozbudowa drogowej infrastruktury, w tym DK nr 79

W 1993 r. rozpoczęła oswoją działalność obecnie jedyna na świecie kopalnia siarki Osiek, co było realizacją decyzji podjętej przez gremia rządowe w 1984 r.

Natomiast 1 lipca 1994 po 125 latach Osiek staraniem władz samorządowych odzyskał prawa miejskie. Starania o nadanie Osiekowi statusu miasta poprzedzone zostało społecznymi konsultacjami, przeprowadzonymi zarówno w Osieku, jak i w Osieczku. W uchwale Rady Gminy w Osieku nr XXVIII/194/95 z 28.VI.1993 r. czytamy:

„Uznać na podstawie wyników lokalnej konsultacji społecznej przeprowadzonej w dniach 28.V. – 28.VI.1993 roku, że uprawnieni do udziału w niej mieszkańcy poparli projekt uchwały Rady Gminy w Osieku dotyczącej zmiany granic miejscowości Osiek poprzez przyłączenie do miejscowości Osiek, miejscowości Osieczko i nadania miejscowości Osiek w tak ustalonych granicach administracyjnych statusu miasta”.

We wrześniu 1998 r. staraniem władz samorządowych oddano do użytku nowy budynek szkoły, w którym obecnie mieści się Zespół Szkół im. Jana Pawła II, który w październiku 2007 r. wzbogacił się o nowoczesną halę sportową.

Po 1999 r., w wyniku reformy administracyjnej prof. Michała Kuleszy, Osiek jako gmina znalazł się w granicach powiatu staszowskiego w województwie świętokrzyskim.

Niewątpliwie w tysiącletniej swojej historii miał Osiek swoje wzloty i upadki. W jego historii ogniskuje się historia naszego państwa i narodu. Miasto zawsze znajdowało się na szlakach, po których toczyła się historia naszego kraju, ponosząc konsekwencje różnorodnych zawirowań historycznych, było jednak zawsze integralną częścią Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Mariusz Skotarek

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020

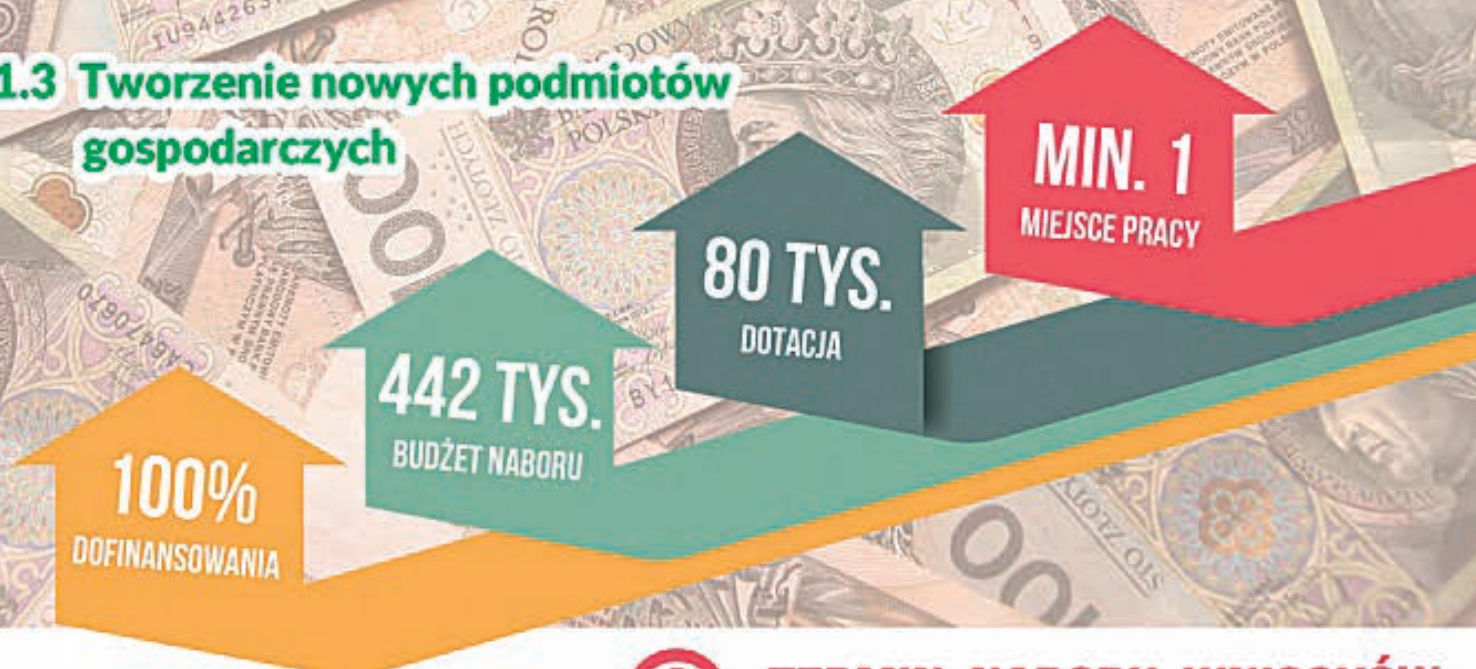
ŚRODKI FINANSOWE NA ZAŁOŻENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

**BIURO
STOWARZYSZENIA
KONTAKT**

Tel.: 15 8650 216
biuro@dorzeczewisly.pl

1.1.3 Tworzenie nowych podmiotów gospodarczych

WZORY WNIOSKÓW

Wzory wniosków i oświadczeń dostępne są na stronie internetowej stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania - Dorzecze Wisły www.dorzeczewisly.pl

ZAKRES OPERACJI

Finansowane będą operacje, których celem będzie podejmowanie działalności gospodarczej oraz podnoszenie kompetencji osób realizujących operacje.

DOFINANSOWANIE

100% dofinansowania, premia ryczałtowa przekazana na wskazane konto po podpisaniu umowy w 2 transzach (80% i 20%).

**TERMIN NABORU WNIOSKÓW
14.07. - 28.07.2020**

**BUDŻET NABORU NR 20/2020
779 169,60 zł
(194 792,40 €)**

WWW.DORZECZEWISLY.PL

